Republica Moldova
mun. Chișinău, str. Kiev nr. 3

Dosarul nr. 3-3203/2024

H O T Ă R Â R E

în numele Legii

_

Dispozitivul hotărârii judecătorești a fost pronunțat în ședință de judecată publică în data de **25 septembrie 2024, în Republica Moldova, mun. Chișinău, str. Kiev nr. 3**

În conformitate cu art. 226 alin. (2) Cod administrativ, deoarece participanţii la proces au depus cerere de apel, hotărârea este **întocmită integral în termen de 45 de zile <u>lucrătoare</u>** calculate începând cu data recepționării materialelor cauzei la 24 octombrie 2024.

25 septembrie 2024 mun. Chișinău

Judecătoria Chișinău
sediul Rîșcani

În conformitate cu art. 46 alin. (1) CPC, instanța de judecată
specializată pentru examinarea acțiunilor în contencios administrativ:
Președintele ședinței, judecător, Bolocan Elena,
Grefier, Negru Elena,

<u>În lipsa:</u>

Reclamantului Cotorobai Vitalie și a reprezentantului autorității publice pârâte, fiind respectată procedura legală de citare, reclamantul nu a informat despre motivele neprezentării sale, iar pârâtul a solicitat examinarea în lipsă,

Părțile fiind conștiente de drepturile și obligațiile sale procedurale, înaintea pronunțării pe fond, participanții la proces având posibilitatea de a-și expune punctul de vedere verbal și/sau scris în conformitate cu art. 38, 218 Cod administrativ al RM,

Examinând în **ședință publică în limba de stat în procedura contenciosului administrativ în limitele controlului judecătoresc – acțiunea în contencios administrativ** înaintată de Cotorobai Vitalie împotriva Curții de Apel Chișinău privind anularea în parte a actului administrativ prin care a fost soluționată cererea referitoare la emiterea unui act administrativ individual favorabil și **obligarea autorității publice să emită în această parte act administrativ individual favorabil**, prin care să fie admisă cererea cu acordarea concediului anual de odihnă începând cu 03 iunie 2024, cu calcularea concediului pentru perioada de activitate desfășurată până la 03 iunie 2024, –

C o n s t a t ă:

<u>Acțiunea în contencios administrativ:</u> În data de 18 iunie 2024, Cotorobai Vitalie s-a adresat în instanța de judecată cu cerere de chemare în judecată împotriva Curții de Apel Chișinău privind anularea în parte a actului administrativ prin care a fost soluționată cererea referitoare la emiterea unui act administrativ individual favorabil și obligarea autorității publice să emită în această parte act administrativ individual favorabil, prin care să fie admisă cererea cu

acordarea concediului anual de odihnă începând cu 03 iunie 2024, cu calcularea concediului pentru perioada de activitate desfășurată până la 03 iunie 2024.

În motivarea acțiunii indică, că la 30 aprilie 2024, a expediat în adresa Curții de Apel Chișinău, prin intermediul poștei electronice, cerere privind acordarea concediului anual de odihnă din data de 3 iunie 2024, cu ulterioara demisie. Însă, la 10 mai 2024, Curtea de Apel Chișinău a emis ordinul nr. 185-p, prin care a dispus, la pct. 1, calcularea și achitarea compensației pentru concediul nefolosit pentru perioada de activitate de până la 8 mai 2024, fără a se expune și fără a fi soluționată cererea subsemnatului privind acordarea concediului anual de odihnă cu încetarea ulterioară a raporturilor de muncă.

Reclamantul consideră că la emiterea ordinului menționat au fost încălcate prevederile legislației muncii - art. 119 alin. (2) Codul muncii, iar în modul în care a fost expus, acesta constituie refuzul pârâtului de a-i acorda concediul anual de odihnă, potrivit cererii înaintate.

Astfel, în situația descrisă, deoarece pârâtul a emis ordinul nr. 185-p din 10 mai 2024, privind achitarea compensației pentru concediul nefolosit, refuzând acordarea concediului anual de odihnă începând cu data de 3 iunie 2024, cu încetarea ulterioară a raportului de muncă, reclamantul consideră că respectivul act administrativ individual în partea expusă este unul ce încalcă dreptul legal al subsemnatului de a demisiona după utilizarea concediului de odihnă anual, drept garantat de Codul muncii. Respectiv, ordinul menționat urmează a fi anulat în partea respectivă, cu obligarea Curții de Apel Chișinău de a emite ordinul privind acordarea concediului de odihnă anual începând cu data de 3 iunie 2024.

Cu referire la termenul de contestare, reclamantul comunică instanței de judecată că a făcut cunoștință cu ordinul contestat la data de 16 mai 2024 și, respectiv, acțiunea este înaintată în termenul prevăzut de art. 209 alin. (1) Cod administrativ. Or, potrivit prevederilor art. 63 alin. (1) Cod administrativ, calcularea termenelor în procedura administrativă se efectuează conform prevederilor art. art. 383-390 Cod civil, iar potrivit prevederilor art. 388 alin. (6) Cod civil, pentru depunerea acțiunii prin intermediul poștei electronice, termenul expiră la ora 24 a ultimei zile. Mai mult, potrivit prevederilor art. 209 alin. (2) Cod administrativ, pentru actul administrativ care nu conține informația privind modul și termenul de contestare, înaintarea acțiunii se admite în termen de un an de la comunicarea actului. Iar actul administrativ supus controlului judiciar prin prezenta acțiune nu conține astfel de informații și, corespunzător, potrivit normei citate acțiunea poate fi înaintată în decurs de un an de la data comunicării acestui act administrativ individual defavorabil.

Prin urmare, reclamantul solicită anularea pct. 1 din ordinul nr. 185-p din 10 mai 2024 al Curții de Apel Chișinău, cu obligarea autorității publice să emită ordinul privind acordarea judecătorului Vitalie Cotorobai a concediului de odihnă anual începând cu data de 3 iunie 2024, cu calcularea duratei concediului pentru perioada de activitate de până la 3 iunie 2024.

Referința autorității publice pârâte Curtea de Apel Chișinău: În apărarea sa pârâtul a înaintat referință, solicitând declararea ca inadmisibilă sau respingerea ca neîntemeiată a acțiunii în contencios administrativ înaintate de către Cotorobai Vitalie.

În motivarea referinței indică, că la 20 mai 2017, în baza Decretului Președintelui Republicii Moldova cu nr. 189-VIII, Cotorobai Vitalie a fost numit în funcția de judecător la Curtea de Apel Chișinău.

La 02 mai 2024, cu nr. 9206e, la Curtea de Apel Chișinău a fost înregistrată cererea judecătorului Cotorobai Vitalie (datată cu 30 aprilie 2024) privind acordarea concediului de odihnă anual începând cu 03 iunie 2024 până la 23 iulie 2024, fiind anexată cererea adresată Consiliului Superior al Magistraturii privind demisia din funcția de judecător.

Prin hotărârea Consiliului Superior al Magistraturii nr. 225/17 din 07 mai 2024, s-a acceptat cererea de demisie a judecătorului Cotorobai Vitalie de la Curtea de Apel Chișinău cu eliberarea acestuia din funcția de judecător de la Curtea de Apel Chișinău, în baza art. 25 alin. (1) lit. a) și art. 26 din Legea cu privire la statutul judecătorului, din 08 mai 2024.

Astfel, prin ordinul Președintelui interimar al Curții de Apel Chișinău, nr. 185-p din 10 mai 2024, s-a dispus ca Secția financiar-economică să calculeze și să achite lui Cotorobai Vitalie compensația pentru concediu de odihnă anual nefolosit *****. De asemenea, s-a dispus excluderea lui Cotorobai Vitalie din Programul integrat de gestionare a dosarelor și din lista judecătorilor Curții de Apel Chișinău.

Menționează că, reclamantul a făcut cunoștință (contra semnătură) cu ordinul contestat, la 16 mai 2024. Subsidiar, conform scrisorii nr. 4-35/5-429 din 16 mai 2024, reclamantului i s-a comunicat despre emiterea ordinului privind calcularea și achitarea compensației pentru concediu de odihnă anual nefolosit pentru perioada de activitate în cadrul instanței.

Cu referire la admisibilitatea acțiunii pârâtul notează că, în conformitate cu prevederile art. 207 alin. (1) din Codul administrativ, instanța verifică din oficiu dacă sunt întrunite condițiile pentru admisibilitatea unei acțiuni în contenciosul administrativ. Totodată, art. 206 alin.(1) din Codul administrativ expres prevede felurile acțiunii de contencios administrativ, și anume: O acțiune în contencios administrativ poate fi depusă pentru: a) anularea în tot sau în parte a unui act administrativ individual (acțiune în contestare); b) obligarea autorității publice să emită un act administrativ individual (acțiune în obligare); c) impunerea la acțiune, la tolerare a acțiunii sau la inacțiune (acțiune în realizare); d) constatarea existenței sau inexistenței unui raport juridic ori nulității unui act administrativ individual sau a unui contract administrativ (acțiune în constatare); sau e) anularea în tot sau în parte a unui act administrativ normativ (acțiune de control normativ).

Subliniază că, în cauza dată reclamantul solicitată anularea în parte a actului administrativ și obligarea autorității publice pârâte de a relua procedura administrativă în vederea emiterii actului administrativ favorabil, formulând astfel o acțiune în obligare.

Relevă că, conform art. 209 alin.(1) Cod administrativ, acțiunea în contestare și acțiunea în obligare se înaintează în decurs de 30 de zile, dacă legea nu prevede altfel. Acest termen începe să curgă de la: a) data comunicării sau notificării deciziei cu privire la cererea prealabilă sau data expirării termenului prevăzut de prezentul cod pentru soluționarea acesteia; b) data comunicării sau notificării actului administrativ individual, dacă legea nu prevede procedura prealabilă. Prevederile art.165 alin. (1) referitoare la nesoluționarea în termen se aplică corespunzător.

Potrivit art. 164 Cod administrativ, cererea prealabilă se depune în scris la autoritatea publică emitentă, iar potrivit art. 166, cererea prealabilă poate fi depusă numai dacă persoana își revendică drepturile încălcate prin emiterea sau respingerea emiterii unui act administrativ individual.

Precizează că, la caz, reclamantul Cotorobai Vitalie solicită anularea în parte a ordinului nr. 185p din 10 mai 2024 și acordarea concediului de odihnă anual începând cu 03 iunie 2024, cu calcularea duratei concediului pentru perioadă de activitate de până la 03 iunie 2024, fără a ține cont de prevederile legale menționate supra, ce stabilesc obligatoriu respectarea procedurii prealabile extrajudiciare, or în speță nu se regăsește situația prevăzută la art. 163 Cod administrativ când nu se efectuează procedură prealabilă.

Pârâtul consideră că, în conformitate cu prevederile art. 207 alin. (2) lit. f) din Codul administrativ, acțiunea depusă de Cotorobai Vitalie urmează a fi declarată ca fiind inadmisibilă.

Cu referire la fondul acțiunii pârâtul notează că, în conformitate cu prevederile art. 25 alin. (1) lit. a) din Legea nr. 544-XIII din 20 iulie 1995 cu privire la statutul judecătorului, în cazul depunerii cererii de demisie, judecătorul este eliberat din funcție prin hotărârea Consiliului Superior al Magistraturii.

În conformitate cu prevederile art. 119 al. (1) Codul muncii, în caz de încetare a contractului individual de muncă, salariatul are dreptul la compensarea tuturor concediilor de odihnă anuale nefolosite.

Menționează că, la caz, prin hotărârea Consiliului Superior al Magistraturii nr. 225/17 din 07 mai 2024, s-a acceptat cererea de demisie a judecătorului Cotorobai Vitalie de la Curtea de Apel Chișinău cu eliberarea acestuia din funcția de judecător de la Curtea de Apel Chișinău, în baza art. 25 alin. (1) lit. a) și art. 26 din Legea cu privire la statutul judecătorului, din 08 mai 2024. Reținând acest fapt, în acord cu prevederilor art. 119 al. (1) Codul muncii, prin ordinul contestat de reclamant, s-a dispus calcularea și achitarea compensației pentru concediu de odihnă anual nefolosit pentru perioada de activitate în cadrul instanței, în legătură cu încetarea activității sale în instanță. Or, la data emiterii ordinului contestat, Cotorobai Vitalie nu mai activa în funcția de judecător la Curtea de Apel Chișinău, existând la acel moment o singură posibilitate legală de realizare a acestui drept în corespundere cu modul prevăzut de lege, care stipulează expres că, compensarea în bani a concediului de odihnă neefectuat se dispune atunci când salariații nu mai au cum să beneficieze efectiv de acest drept, adică la încetarea contractului de muncă.

Referitor la solicitarea reclamantului întemeiată în baza art. 119 al. (2) Codul muncii, privind obligarea acordării concediului de odihnă anual cu încetarea ulterioară a contractului de muncă, pârâtul precizează că administrația instanței de judecată nu este angajatorul judecătorului, or potrivit legii, judecătorul se eliberează din funcție de către Consiliul Superior al Magistraturii, respectiv, președintele instanței de judecată nu poate decide cu privire la data încetării raporturilor de muncă cu un judecător, această chestiune fiind de competența exclusivă a Consiliului Superior al Magistraturii.

În altă ordine de idei, emiterea ordinului contestat a fost precedat de hotărârea Consiliului Superior al Magistraturii nr. 225/17 din 07 mai 2024, iar reclamantul denaturează circumstanțele speței date, deoarece autoritatea pârâtă nu a refuzat acordarea concediului de odihnă, dar ținând cont de circumstanțele survenite, a emis ordinul cu respectarea prevederilor art. 119 al. (1) Codul muncii, întru realizarea și protecția drepturilor sale constituționale.

Specifică, că pretinsul drept de a demisiona după utilizarea concediului de odihnă anual nu poate fi invocat în fața administrației Curții, care nu este angajatorul judecătorului eventual, această solicitare putea fi invocată în procedura administrativă în cadrul căreia s-a examinat chestiunea cu privire la eliberarea din funcție, deoarece autoritatea competentă deține dreptul discreționar acordat prin lege de a decide asupra oportunității emiterii actului administrativ solicitat de reclamant, în partea ce se referă la data încetării raporturilor de muncă, subsecventă fiind la caz chestiunea cu privire la acordarea concediului de odihnă. Or, solicitarea reclamantului de acordare a concediului de odihnă este în dependență directă de actul administrativ cu privire la eliberarea din funcție, emiterea căruia nu ține de competența administrației Curții.

Consemnează că, sub alt aspect, reclamantul solicită obligarea emiterii actului administrativ cu privire la acordarea concediului anual de odihnă începând cu 03 iunie 2024, însă, potrivit hotărârii Consiliului Superior al Magistraturii nr. 225/17 din 07 mai 2024, raporturile de muncă au fost încetate la 08 mai 2024, cerință care nu se încadrează din perspectiva legalității ținând cont de valabilitatea actului administrativ de eliberare din funcție.

Altfel spus, cerința reclamantului presupune o ingerință directă în hotărârea Consiliului Superior al Magistraturii care de fapt constituie o activitate independentă și exclusivă a Consiliului Superior al Magistraturi. Drept urmare, invocările reclamantului nu sunt pertinente speței date pe motiv că, acestea se referă la o simplă expunere privind modalitatea de interpretare teoretică a Codului muncii, iar reclamantul nu a indicat prin ce anume a fost încălcat dreptul său prin activitatea administrativă desfășurată de Curtea de Apel Chișinău.

Remarcă, că în conformitate cu prevederile art. 225 alin.(1), (2) din Codul administrativ, instanța de judecată nu este competentă să se pronunțe asupra oportunității unui act administrativ. Verificarea exercitării de către autoritatea publică a dreptului discreționar se limitează la faptul dacă autoritatea publică: a) și-a exercitat dreptul discreționar; b) a luat în considerare toate faptele relevante; c) a respectat limitele legale ale dreptului discreționar; d) și-a exercitat dreptul discreționar conform scopului acordat prin lege.

Pârâtul consideră că, la emiterea actului administrativ contestat, și-a exercitat dreptul discreționar conform prevederilor art. 225 alin. (1) și (2) Cod Administrativ, în limitele legale prevăzute de lege, conform scopului acordat prin lege și a luat în considerare toate faptele relevante.

La caz, lipsesc careva dovezi pertinente și concludente privind justificarea pretinsului drept încălcat prin activitatea administrativă desfășurată de Curtea de Apel Chișinău, în sensul prevăzut de art. 17 Cod administrativ, în contrariu, întru realizarea și protecția drepturilor constituționale a reclamantului s-a emis ordinul cu privire la calcularea și achitarea compensației pentru concediu de odihnă anual nefolosit în legătură cu încetarea raporturilor de muncă.

Prin urmare, având în vedere aspectele menționate, pârâtul solicită respingerea acțiunii ca fiind neîntemeiată.

<u>În cadrul dezbaterilor judiciare</u>, în temeiul art. 218 Cod administrativ al RM, art. art. 211, 213, și art. 233 Cod de procedură civilă al RM:

În ședința de judecată reclamantul Cotorobai Vitalie nu s-a prezentat, deși a fost înștiințat legal despre data, ora, locul examinării cauzei. Astfel, ținând cont de faptul că partea neprezentă în ședință de judecată a fost citată despre examinarea cauzei, instanța de judecată a dispus în temeiul art. 218 lit. d) Cod administrativ, examinarea cauzei în lipsa acesteia.

Reprezentantul pârâtului Curtea de Apel Chișinău, în ședința de judecată nu s-a prezentat, prin referința depusă a solicitat examinarea cauzei în absența sa. (f.d.23-25) Astfel, ținând cont de faptul că partea neprezentă în ședință de judecată a fost citată despre examinarea cauzei, instanța de judecată a dispus în temeiul art. 218 lit. d) Cod administrativ, examinarea cauzei în lipsa acesteia.

<u>Admisibilitatea acțiunii în contencios administrativ:</u>

În fapt și în drept, obiectul acțiunii în contencios administrativ îl constituie acțiunea în contencios administrativ înaintată de Cotorobai Vitalie împotriva Curții de Apel Chișinău privind anularea în parte a actului administrativ prin care a fost soluționată cererea referitoare la emiterea unui act administrativ individual favorabil și **obligarea autorității publice să emită în această parte act administrativ individual favorabil**, prin care să fie admisă cererea cu acordarea concediului anual de odihnă începând cu 03 iunie 2024, cu calcularea concediului pentru perioada de activitate desfășurată până la 03 iunie 2024.

În drept, instanța de judecată reține că, în temeiul art. 17 din Codul administrativ, **drept vătămat este orice drept sau libertate stabilit/stabilită de lege căruia/căreia i se aduce atingere prin activitate administrativă.**

În temeiul art. 189 alin. (1) și (2) din Codul administrativ, **orice persoană care revendică încălcarea unui drept al său prin activitatea administrativă a unei autorități publice poate înainta o acțiune în contencios administrativ.** O acțiune în contencios administrativ poate fi înaintată și atunci când **autoritatea publică nu a soluționat în termen legal o cerere.**

În temeiul art. 206 alin. (1) și (2) din Codul administrativ, o acțiune în contencios administrativ poate fi depusă pentru: a) anularea în tot sau în parte a unui act administrativ individual (acțiune în contestare); b) obligarea autorității publice să emită un act administrativ individual (acțiune în obligare); c) impunerea la acțiune, la tolerare a acțiunii sau la inacțiune (acțiune în realizare); d) constatarea existenței sau inexistenței unui raport juridic ori nulității unui act administrativ individual sau a unui contract administrativ (acțiune în constatare); sau e) anularea în tot sau în parte a unui act administrativ normativ (acțiune de control normativ).

Acțiunea în constatare prezumă existența unui interes îndreptățit pentru constatarea solicitată. Acțiunea în constatare nu poate fi înaintată dacă reclamantul își poate sau și-ar putea revendica drepturile printr-o altă acțiune prevăzută la alin. (1), cu excepția situației când se urmărește constatarea nulității unui act administrativ individual sau normativ.

În temeiul art. 207 alin. (1) din Codul administrativ, instanța verifică din oficiu dacă sunt întrunite condițiile pentru admisibilitatea unei acțiuni în contenciosul administrativ. Dacă este inadmisibilă, acțiunea în contencios administrativ se declară ca atare prin încheiere judecătorească susceptibilă de recurs.

În temeiul art. 207 alin. (2) din Codul administrativ, acțiunea în contencios administrativ se declară inadmisibilă în special când: a) există o hotărâre judecătorească definitivă cu privire la un litigiu între aceleași părți, cu același obiect și pe aceleași temeiuri de drept; b) există o încheiere judecătorească prin care s-a dispus încetarea procesului în legătură cu faptul că reclamantul a renunțat la acțiune sau și-a retras acțiunea într-un litigiu între aceleași părți, cu același obiect și pe aceleași temeiuri de drept sau că între parți s-a încheiat o tranzacție de împăcare; c) la aceeași sau la altă instanță de judecată se examinează o acțiune între aceleași părți, cu același obiect și pe aceleași temeiuri de drept;

d) acțiunea a fost depusă după expirarea termenului prevăzut la art. 209; e) reclamantul nu poate revendica încălcarea, prin activitatea administrativă, a unui drept în sensul art. 17; f) nu sunt întrunite condițiile prevăzute la art. 208 CA – procedura prealabilă; g) acțiunea a fost depusă de o persoană fără împuterniciri în acest sens;

h) cererea de chemare în judecată nu corespunde cerințelor prevăzute la art. 211 alin. (1) și (2) și art. 212 alin. (1) și reclamantul nu a înlăturat neajunsurile în termenul stabilit de instanța de judecată.

În temeiul art. 209 alin. (1) și (2) din Codul administrativ, acțiunea în contestare și acțiunea în obligare se înaintează în decurs de 30 de zile, dacă legea nu prevede altfel. Acest termen începe să curgă de la: a) data comunicării sau notificării deciziei cu privire la cererea prealabilă sau data expirării termenului prevăzut de prezentul cod pentru soluționarea acesteia; b) data comunicării sau notificării actului administrativ individual, dacă legea nu prevede procedura prealabilă. Prevederile art.165 alin. (1) referitoare la nesoluționarea în termen se aplică corespunzător.

Dacă informația cu privire la exercitarea căilor de atac nu se conține în actul administrativ individual sau în decizia cu privire la cererea prealabilă ori este indicată incorect, înaintarea acțiunii în contencios administrativ se admite în termen de un an de la comunicarea sau notificarea actului administrativ sau a deciziei cu privire la cererea prealabilă.

Astfel, analizând materialele dosarului judiciar prin coroborare cu materialele dosarului administrativ, respectiv argumentele participanților la proces, având în vedere faptul că, în prezenta cauză părțile nu au invocat, precum nici nu au probat prin probe pertinente că ar exista o hotărâre judecătorească definitivă cu privire la un litigiu între aceleași părți, cu același obiect și pe aceleași temeiuri de drept, că ar exista o încheiere judecătorească prin care s-a dispus încetarea procesului în legătură cu faptul că reclamantul a renunțat la acțiune sau și-a retras acțiunea într-un litigiu între aceleași părți, cu același obiect și pe aceleași temeiuri de drept, că între parți s-a încheiat o tranzacție de împăcare sau că, la aceeași sau la altă instanță de judecată se examinează o acțiune între aceleași părți, cu același obiect și pe aceleași temeiuri de drept, –

Nu sunt temeiuri de a considera că acțiunea a fost depusă după expirarea termenului prevăzut la art. 209 din Codul administrativ, a fost respectată procedura prealabilă de adresare în instanța de judecată, acțiunea a fost semnată (semnătură electronică validă) și depusă de către reclamantul Cotorobai Vitalie, iar reclamantul poate revendica încălcarea, prin activitatea administrativă, a unui drept în sensul art. 17 din Codul administrativ, –

Instanța de judecată ajunge la concluzia că, acțiunea în contencios administrativ înaintată de Cotorobai Vitalie împotriva Curții de Apel Chișinău privind **anularea actului administrativ individual defavorabil și obligarea autorității publice să emită act administrativ individual favorabil** întrunește condițiile pentru admisibilitatea unei acțiuni în contenciosul administrativ și respectiv, este pasibilă de examinare în fond.

În ceea ce privește argumentele pârâtului cu referire la inadmisibilitatea acțiunii în contencios administrativ în temeiul art. 207 alin. (2) lit. f) Cod administrativ, întemeiate pe pretinsa nerespectare a procedurii prealabile în conformitate cu art. 208 Cod administrativ al RM, reieșind din circumstanțele de fapt constatate, instanța de judecată consideră că, **obiectul juridic al acțiunii în contencios administrativ** îl constituie cererea de chemare în judecată înaintată de Cotorobai Vitalie împotriva Curții de Apel Chișinău privind **anularea în parte a actului administrativ prin care a fost soluționată și refuzată acordarea concediului anual de odihnă** începând cu 03 iunie 2024, cu calcularea concediului pentru perioada de activitate desfășurată până la 03 iunie 2024, **și obligarea autorității publice să emită în această parte act administrativ individual favorabil,** prin care să fie admisă cererea cu acordarea concediului anual de odihnă începând cu 03 iunie 2024, cu calcularea concediului pentru perioada de activitate desfășurată până la 03 iunie 2024, **care constituie acțiune în obligare.**

În acest context, sunt aplicabile prevederile art. 208 alin. (3) Cod administrativ al RM, dacă procedura prealabilă nu este prevăzută de lege, **acțiunea în obligare se admite numai în cazul în care reclamantul a depus anterior la autoritatea publică competentă o cerere de emitere a actului administrativ individual.**

Având în vedere faptul că, procedura prealabilă nu este prevăzută expres în circumstanțele cauzei, reclamantul Cotorobai Vitalie revendică Curții de Apel Chișinău **anularea în parte a actului administrativ prin care a fost soluționată și refuzată acordarea concediului anual de odihnă** începând cu 03 iunie 2024, cu calcularea concediului pentru perioada de activitate desfășurată până la 03 iunie 2024, **și obligarea autorității publice să emită în această parte act administrativ individual favorabil,** ceea ce confirmă că acesta, anterior, a depus anterior la autoritatea publică pârâtă, o cerere de emitere a actului administrativ individual, reclamantul este îndreptățit să revendice apărarea drepturilor sale vătămate prin activitatea administrativă desfășurată.

Astfel, ținând cont de circumstanțele statuate supra, de principiu, instanța de judecată consideră admisibilă acțiunea în contencios administrativ, **fiind legal și întemeiat să efectueze controlul judecătoresc.**

Aprecierea instanței de judecată

cu privire la **fondul acțiunii în contencios administrativ:** Examinând circumstanțele de fapt și drept invocate prin prisma probelor pertinente și concludente administrate în proces, instanța de judecată ajunge la concluzia **că este legal și întemeiat să respingă ca fiind neîntemeiată acțiunea în contencios administrativ**, având în vedere argumentele reținute *infra.*

Obiectul juridic al acțiunii în contencios administrativ îl constituie cererea de chemare în judecată înaintată de Cotorobai Vitalie împotriva Curții de Apel Chișinău privind **anularea în parte a actului administrativ prin care a fost soluționată și refuzată acordarea concediului anual de odihnă** începând cu 03 iunie 2024, cu calcularea concediului pentru perioada de activitate desfășurată până la 03 iunie 2024, **și obligarea autorității publice să emită în această parte act administrativ individual favorabil,** prin care să fie admisă cererea cu acordarea concediului anual de odihnă începând cu 03 iunie 2024, cu calcularea concediului pentru perioada de activitate desfășurată până la 03 iunie 2024, **care constituie acțiune în obligare.**

Astfel, **în fapt**, apreciind obiectiv explicațiile scrise prin **coroborare cu înscrisurile care constituie parte integrantă a dosarului administrativ și a dosarului judiciar**, pertinente și concludente pentru judecarea completă și obiectivă a cauzei prin prisma prevederilor art. art. 117 – 122, art. 130 CPC, instanța de judecată constată următoarele circumstanțele de fapt:

Prin Decretul Președintelui Republicii Moldova nr. 189-VIII din 20 mai 2017, Cotorobai Vitalie a fost numit în funcția de judecător la Curtea de Apel Chișinău.

În data de 30 aprilie 2024, prin intermediul poștei electronice, Cotorobai Vitalie a expediat în adresa Consiliului Superior al Magistraturii cerere privind acceptarea demisiei sale începând cu data de 24 iulie 2024. (f.d.9)

Tot la 30 aprilie 2024, Cotorobai Vitalie a expediat în adresa Curții de Apel Chișinău cerere prin care a solicitat acordarea concediului de odihnă anual începând cu data de 3 iunie 2024 până la 23 iulie 2024. (f.d.10) La cererea respectivă reclamantul a anexat cererea adresată Consiliului Superior al Magistraturii privind demisia din funcția de judecător.

Prin hotărârea Consiliului Superior al Magistraturii nr. 225/17 din 07 mai 2024, s-a dispus acceptarea cererii de demisie a judecătorului Vitalie Cotorobai de la Curtea de Apel Chișinău, cu eliberarea acestuia din funcția de judecător de la Curtea de Apel Chișinău, în baza art. 25 alin. (1) lit. a) și art. 26 din Legea cu privire la statutul judecătorului, **din data de 08 mai 2024**. În hotărâre s-a indicat că poate fi contestată la Curtea Supremă de Justiție în termen de 30 zile. (f.d.10-11 dosar administrativ)

Ca urmare, la **10 mai 2024, prin ordinul Președintelui interimar al Curții de Apel Chișinău, nr. 185-p,** s-a dispus ca Secția financiar-economică să calculeze și să achite lui Cotorobai Vitalie compensația pentru concediu de odihnă anual nefolosit *****. De asemenea, s-a dispus excluderea lui Cotorobai Vitalie din Programul integrat de gestionare a dosarelor și din lista judecătorilor Curții de Apel Chișinău. (f.d.12 dosar administrativ) Reclamantul a lut cunoștință de ordinul respectiv în data de 16 mai 2024, fapt ce se confirmă prin semnătura acestuia.

Subsecvent, reclamantul a fost informat despre emiterea ordinului nr.185-p din 10.05.2024, prin răspunsul nr. 4-35/5-429 din 16 mai 2024. (f.d.14 dosar administrativ)

În continuare, nefiind de acord cu actul administrativ emis în privința sa de către Curtea de Apel Chișinău, prin care a fost soluționată și refuzată acordarea concediului anual de odihnă începând cu 03 iunie 2024, cu calcularea concediului pentru perioada de activitate desfășurată până la 03 iunie 2024, în data de 18 iunie 2024, reclamantul Cotorobai Vitalie s-a adresat în instanța de contencios administrativ cu prezenta acțiune. (f. d. 4-7)

În drept, în temeiul art. 277 – 278 din Codul de procedură civilă al Republicii Moldova, orice persoană care se consideră vătămată într-un drept, recunoscut de lege, de către o autoritate publică, printr-un act administrativ sau prin nesoluţionare în termen legal a unei cereri se poate adresa instanţei judecătoreşti competente pentru anularea actului, repunerea în drept şi repararea prejudiciului.

Acţiunile în contenciosul administrativ se examinează de instanţele judecătoreşti respective conform normelor generale ale prezentului cod, cu excepţiile şi completările stabilite de legislaţia contenciosului administrativ.

În temeiul art. 195 Cod administrativ al RM, procedura acțiunii în contenciosul administrativ se desfășoară conform prevederilor prezentului cod. Suplimentar se aplică corespunzător prevederile Codului de procedura civilă, cu excepția art. 169–171.

În temeiul art. 224 alin. (1) din Codul administrativ, examinînd acțiunea în contencios administrativ în fond, instanța de judecată adoptă una dintre următoarele hotărîri: a) în baza unei acțiuni în contestare, anulează în tot sau în parte actul administrativ individual, precum și o eventuală decizie de soluționare a cererii prealabile, dacă acestea sînt ilegale și prin ele reclamantul este vătămat în drepturile sale;

b) în baza unei acțiuni în obligare, anulează în tot sau în parte actul administrativ individual de respingere a solicitării sau o eventuală decizie adoptată în procedura prealabilă și obligă autoritatea publică să emită un act administrativ individual, dacă revendicarea pretenției reclamantului de emitere a actului este întemeiată; c) în baza unei acțiuni în realizare, obligă la acțiune, tolerare sau inacțiune, dacă o astfel de pretenție a reclamantului este întemeiată; d) în baza unei acțiuni în constatare, constată existența sau inexistența unui raport juridic ori nulitatea unui act administrativ individual sau a unui contract administrativ, dacă raportul juridic există sau, respectiv, nu există ori actul administrativ individual sau contractul administrativ este nul; e) în baza unei acțiuni de control normativ, anulează în tot sau în parte actul administrativ normativ, dacă acesta este ilegal, sau constată nulitatea acestuia, dacă acesta este nul;

f) respinge acțiunea ca fiind neîntemeiată, dacă nu sînt îndeplinite condițiile de adoptare a unei hotărîri prevăzute la lit. a)–e).

În temeiul art. 93 alin. (1) – (3) din Codul administrativ, (1) **fiecare participant probează faptele pe care își întemeiază pretenția**, (2) prin derogare de la prevederile alin. (1), **fiecare participant probează faptele atribuite exclusiv sferei sale**, iar (3) reglementări suplimentare sau derogatorii sînt admisibile doar în baza prevederilor legale.

Având în vedere circumstanțele de fapt constatate și normele de drept aplicabile, instanța de judecată ajunge la concluzia să respingă ca neîntemeiată acțiunea în contencios administrativ înaintată de Cotorobai Vitalie împotriva Curții de Apel Chișinău privind anularea în parte a actului administrativ prin care a fost soluționată cererea referitoare la emiterea unui act administrativ individual favorabil și obligarea autorității publice să emită în această parte act administrativ individual favorabil, prin care să fie admisă cererea cu acordarea concediului anual de odihnă începând cu 03 iunie 2024, cu calcularea concediului pentru perioada de activitate desfășurată până la 03 iunie 2024.

În temeiul art. 25 alin.(1) lit.a) din Legea nr. 544 din 20 iulie 1995 cu privire la statutul judecătorului, **judecătorul este eliberat din funcție în cazul depunerii cererii de demisie**.

În temeiul art.25 alin.(2) din Legea cu privire la statutul judecătorului, **eliberarea judecătorului din funcție se face prin hotărâre a Consiliului Superior al Magistraturii**.

În temeiul art.26 alin.(1)-(2) din Legea cu privire la statutul judecătorului, (1) Se consideră demisie a judecătorului plecarea onorabilă a acestuia din funcţie dacă, în exerciţiul funcţiunii şi în afara relaţiilor de serviciu, el nu a comis fapte care discreditează justiţia sau compromit cinstea şi demnitatea de judecător.

(2) **Judecătorul are dreptul la demisie prin depunerea cererii de demisie**, inclusiv în cazul reorganizării sau dizolvării instanţei judecătoreşti.

În temeiul art. 119 al. (1) Codul muncii, în caz de încetare a contractului individual de muncă, salariatul are dreptul la compensarea tuturor concediilor de odihnă anuale nefolosite.

Circumstanţele stabilite pe parcursul examinării cauzei pot fi rezumate după cum urmează, la 30 aprilie 2024, Cotorobai Vitalie a expediat în adresa Consiliului Superior al Magistraturii cerere de demisie, solicitând acceptarea demisiei sale de la data de 24 iulie 2024. Tot la 30 aprilie 2024, Cotorobai Vitalie a expediat în adresa Curții de Apel Chișinău cerere cu privire la acordarea concediului de odihnă anual începând cu data de 3 iunie 2024 până la 23 iulie 2024, anexând cererea de demisie adresată Consiliului Superior al Magistraturii.

La 07 mai 2024, în urma examinării cererii de demisie depuse de judecătorul Cotorobai Vitalie, Consiliul Superior al Magistraturii a emis hotărârea nr. 225/17, prin care, acceptând cererea de demisie înaintată, a dispus eliberarea lui Vitalie Cotorobai din funcția de judecător de la Curtea de Apel Chișinău, în baza art. 25 alin. (1) lit. a) și art. 26 din Legea cu privire la statutul judecătorului, **din data de 08 mai 2024**.

Respectiv, la 10 mai 2024, în temeiul hotărârii Consiliului Superior al Magistraturii nr.225/17 din 07.05.2024, prin ordinul Președintelui interimar al Curții de Apel Chișinău, nr. 185-p, s-a dispus calcularea și achitarea lui Cotorobai Vitalie a compensației pentru concediu de odihnă anual nefolosit *****. De asemenea, s-a dispus excluderea lui Cotorobai Vitalie din Programul integrat de gestionare a dosarelor și din lista judecătorilor Curții de Apel Chișinău.

Prin urmare, analizând argumentele expuse de reclamant în cererea de chemare în judecată, în raport cu circumstanțele de fapt ale speței și cadrul legal aplicabil, instanța de contencios administrativ conchide că, activitatea administrativă efectuată de autoritatea publică pârâtă este una legală și întemeiată, fiind efectuată în strictă conformitate cu prevederile legislației.

Astfel, deoarece instanța nu a constatat admiterea de încălcări la emiterea actului administrativ contestat, legalitatea acestuia nefiind pusă la îndoială de către instanța de judecată și nefiind combătută prin probe pertinente și concludente de către reclamant, instanța ajunge la concluzia că circumstanțele respective constituie temei de respingere a cererii de chemare în judecată depuse de Cotorobai Vitalie, ca fiind neîntemeiată.

În aceeași timp, instanța de judecată conchide că încălcările revendicate prin prezenta acțiune, nu își găsesc confirmare prin prisma cadrului normativ în vigoare la data desfășurării activității administrative, respectiv argumentele părții reclamante în acest sens sunt întemeiate pe interpretarea eronată a normelor de drept material.

Instanța notează că, în situația în care raporturile de muncă ale reclamantului au încetat, în temeiul hotărârii Consiliului Superior al Magistraturii (nr. 225/17 din 07.05.2024), din data de 08 mai 2024, de la această dată reclamantul nu mai are calitatea de judecător și, prin urmare, nu

poate beneficia de drepturi aferente statutului de judecător, inclusiv dreptul la concediu în condițiile prevăzute de art. 119 alin. (2) din Codul muncii al RM.

Acordarea concediului presupune existența unui raport de muncă activ, iar în lipsa acestuia, cererea devine lipsită de obiect, or, perioada 3 iunie – 23 iulie 2024, pentru care reclamantul a solicitat concediu, este ulterioară datei încetării raporturilor de muncă, iar în aceste circumstanțe, compensarea financiară acordată pentru concediul de odihnă neutilizat până la data încetării raporturilor de muncă este conformă cu dispozițiile legale.

În acest sens, argumentele reclamantului, bazate pe prevederile art. 119 alin. (2) din Codul muncii al RM, în temeiul cărora, în baza unei cereri scrise, salariatul poate folosi concediul de odihnă anual pentru un an de muncă, cu suspendarea sau încetarea ulterioară a contractului individual de muncă, primind compensaţia pentru celelalte concedii nefolosite, sunt întemeiate pe interpretarea eronată a normelor de drept material, care urmează a fi aplicate prin coroborare cu normele speciale care reglementează statutul judecătorului, prevederile Legii nr. 544 din 20-07-1995 cu privire la statutul judecătorului, nemijlocit data încetării raporturilor de serviciu și respectiv volumul drepturilor și obligațiilor asumate în funcția deținută până la 08 mai 2024.

Astfel, deoarece circumstanţele importante pentru procedura administrativă desfăşurată, au fost constatate şi elucidate pe deplin de autoritatea publică pârâtă, concluziile autorității publice nefiind în contradicţie cu circumstanțele de fapt constatate, iar la emiterea actelor administrative de soluționare a cererii, autoritatea publică a aplicat corect normele de drept material, **instanța de judecată ajunge la concluzia că nu există temei pentru anularea actului administrativ prin care a fost soluționată cererea, respectiv nu există temei de obligare a autorității publice pârâte să emită act administrativ individual favorabil solicitantului.**

*Având în vedere faptul că instanţa de judecată s-a expus asupra argumentelor de principiu invocate de partea reclamantă***, în rest,** *instanţa de judecată respinge argumentele reclamantului, reprezentantului reclamantului şi consideră că nu este necesar să răspundă la fiecare în parte, acestea fiind vădit neîntemeiate şi inadmisibile*, ori, în sensul jurisprudenţei Curţii Europene a Drepturilor Omului, articolul 6 § 1 din Convenţia Europeană pentru apărarea drepturilor şi libertăţilor fundamentale ale omului obligă, inter alia, instanţele naţionale să examineze adecvat declarațiile, argumentele şi probele, cu toate acestea, deşi articolul 6 § 1 al Convenției obligă instanţele să-și motiveze deciziile, acesta nu poate fi interpretat ca impunând instanțelor să ofere un răspuns detaliat la fiecare argument (a se vedea Van de Hurk v. the Netherlands, 19 aprilie 1994, §§ 59 și 61, Series A nr. 288, și Burg v. France (dec.), nr. 34763/02, ECHR 2003-II).

Întinderea obligaţiei de a-și motiva deciziile poate varia în conformitate cu natura deciziei şi trebuie determinată în lumina circumstanţelor cauzei (a se vedea Ruiz Torija v. Spain și Hiro Balani v. Spain, 9 decembrie 1994, Series A nr. 303-A și 303-B, § 29 și, respectiv, § 27; și Helle v. Finland, 19 decembrie 1997, § 55, Reports of Judgments and Decisions 1997-VIII, inclusiv hotărârea Curţii Europene a Drepturilor Omului pronunţată în pricina Fomin v. Moldova, nr. 36755/06, § 31, 11 octombrie 2011).

În concluzie, **ținând cont de circumstanțele constatate și normele de drept reținute supra, întru respectarea principiului legalității procesului judiciar și respectiv, al dreptului la un proces echitabil, cu respectarea limitelor controlului judecătoresc,** deoarece actul administrativ individual prin care a fost soluționată cererea este legal și prin acesta reclamantul nu este vătămat în drepturile sale, **instanța de judecată ajunge la concluzia să respingă ca fiind neîntemeiată acțiunea în contencios administrativ** înaintată de Cotorobai Vitalie

împotriva Curții de Apel Chișinău cu privire la anularea în parte a actului administrativ prin care a fost soluționată cererea referitoare la emiterea unui act administrativ individual favorabil și obligarea autorității publice să emită în această parte act administrativ individual favorabil, prin care să fie admisă cererea cu acordarea concediului anual de odihnă începând cu 03 iunie 2024, cu calcularea concediului pentru perioada de activitate desfășurată până la 03 iunie 2024, în conformitate cu art. 224 alin. (1) lit. f), art. 225, 226 din Codul administrativ – **deoarece nu sînt îndeplinite condițiile de adoptare a unei hotărîri prevăzute la lit. a) Cod administrativ al RM.**

Compensarea cheltuielilor de judecată:

În temeiul art.94 alin.(1) Cod de procedură civilă al RM, aplicabil prin prisma art. 195 Cod administrativ, instanţa judecătorească obligă partea care a pierdut procesul să plătească, la cererea părţii care a avut câştig de cauză cheltuielile de judecată, context în care, deoarece acțiunea în contencios administrativ se respinge, se constată că, la cererea reclamantului, nu există temei de compensare a cheltuielilor de judecată.

În conformitate cu prevederile art. art. 236, art. 238 – 241, art. art. 277 – 278 Cod de procedură civilă al Republicii Moldova, art. 224 alin. (1) lit. f), art. 225, 226 și art. 232 Cod administrativ al Republicii Moldova**,** în urma deliberării, instanța de judecată, –

H o t ă r ă ș t e:

A **respinge ca fiind neîntemeiată acțiunea în contencios administrativ –** înaintată de Cotorobai Vitalie împotriva Curții de Apel Chișinău privind anularea în parte a actului administrativ prin care a fost soluționată cererea referitoare la emiterea unui act administrativ individual favorabil și obligarea autorității publice să emită în această parte act administrativ individual favorabil, prin care să fie admisă cererea cu acordarea concediului anual de odihnă începând cu 03 iunie 2024, cu calcularea concediului pentru perioada de activitate desfășurată până la 03 iunie 2024.

Se explică că, hotărârile în fond se motivează în scris în termen de 45 zile lucrătoare de la înregistrarea cererii de apel depuse în termen sau în termen de 45 zile lucrătoare de la depunerea unei cereri de motivare a hotărîrii. Cererea de motivare a hotărîrii se dețpune în termenul de decădere de 15 zile de la pronunțarea dispozitivului hotărîrii, în temeiul art. 226 alin. (2) Cod administrativ al RM.

Hotărârea este cu drept de atac la Curtea de Apel Chișinău în termen de 30 de zile calculate de la data pronunțării dispozitivului, prin intermediul Judecătoriei Chișinău, sediul Rîșcani.

Președintele ședinței, judecător – Elena Bolocan

Copia corespunde originalului,

Judecător Elena Bolocan

Actul judecătoresc este public și poate fi accesat pe pagina web a instanței www.jc.instante.justice.md.